

de ere en Art Vraggods, som Kirken har vraget, og som saa kunne være gode nok til Folkeskolen. Der er endelig ikke faa, der paa en eller anden Maade ere komne paa Kant med Folkekirken, og som derfor ikke ønske at blive Præster. Jeg skal dernæst gøre opmærksom paa, at naar man ikke af disse Teologer forlanger en videre Prøve, vil Følgen let blive, at de komme ind i Folkeskolen, faa de bedste Embeder og blive beskikkede til Overlærerembederne, og det synes jeg er urigtigt, naar de ikke i enhver Henseende kunne anses for habile Lærere og ikke opfylde alle de Fordringer, der med Rette kunne stilles til en Lærer. — Jeg har med et Par andre Medlemmer af Udvalget ikke kunnet tiltræde den foreslaaede Nedsættelse i Lønningstillæget til Andenlærere og Lærerinder. Det er i Lands tingets Affattelse fastsat, at Lønningstillægene for disse 2 Klassers Vedkommende skulle kunne naa op til 500 Kr., efter Udvalgsflertallets Forslag maa de kun faa 400 Kr. i Tillæg. Jeg synes, at det er haardt over for disse Folk. Hele deres Indtægt maa efter denne Lov i det højeste blive 1,000 eller 1,200 Kr.; at knappe 100 Kr. af denne Løn forekommer mig ubilligt, og jeg kan derfor ikke stemme derfor.

Jeg skal endelig med et Par Ord udtale mig om det Forslag, der er stillet af de Herrer moderate. Det gaar som bekendt ud paa at stryge det foreslaaede Tilskud paa 170,000 Kr. til Københavns Kommune. Jeg vilde have fundet det rigtigt, om de Herrer samtidig med at stille dette Forslag havde foreslaaet at forandre Lovens Titel, thi den vil efter dette Forslag ikke længer passe. Lovens Titel er jo „Lov om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen“, men ved Folkeskolen maa dog sikkert ogsaa forstaaes den københavnske Skole. Jeg antager dog ikke, at de Herrer ville gaa saa vidt, at de ville sige, at København ikke længer hører med til Danmark, at Københavnerne ikke længer ere en Del af det danske Folk, at deres Skole ikke hører til Folkeskolen. Jeg synes, at de Herrer burde have stillet et Ændringsforslag, hvorved det var kommet tydelig frem, at naar der er Tale om forskellige Forhold vedrørende Folkeskolen, maa København ikke være med. Det have de ikke gjort, og jeg synes, at der saaledes er en Uklarhed i den Stilling, de indtage i dette Spørgsmaal. De Herrer gøre gældende, at dette Forslag ellers ikke vedrører Københavns Kommune undtagen netop paa dette rent finansielle Omraade. Ja, hvis de Herrer ikke have andre Indvendinger

mod Tilskuddet, skal jeg gerne gaa med dem til at lade Forslaget fuldt ud gælde for Københavns Kommune. Det er rigtigt, at Københavns Kommune har en Særstilling med Hensyn til Skolevæsenet, men det er vor Ulykke. Det er en Særstilling, som vi ikke have bedt om, men som er given os under Enevoldsmagten. Det har altid været vor Ulykke. Naar vi ikke havde haft denne Særstilling, naar vi havde staaet ligestillede med det øvrige Land, saa havde Stillingen for Københavns Skole været langt bedre, end den er i Øjeblikket. Men jeg antager ikke, at man vil gaa med til at lade Loven i det hele omfatte København. Hvis de Herrer ville det, skal jeg gerne støtte dem deri, men saa maa jeg gøre opmærksom paa, at der ikke bliver Tale om et Tilskud paa 170,000 Kr., men saa kommer København ifølge Lovens § 31 til at kræve et Tilskud af Staten i Lighed med det øvrige Land, og det vil da blive noget som omkring 250,000 Kr. Lad os en Gang se paa de Argumenter, som de moderates Ordfører stillede op. Han siger, at København ingen som helst Adkomst har til Tilskud, at fordi vi give en Lov, der omfatter Landet, kommer det ikke København ved. Deri kunde jeg give ham Ret, hvis Loven slet ingen finansiell Betydning havde, hvis den kun omfattede Ordningen af et eller andet Forhold i Skolen, som ikke krævede nogen Udgift af Statskassen; men naar der er Tale om at uddele af Statskassen Penge til Kommunerne her i Landet, forekommer det mig, at Ret og Billighed tale for, at man paa ingen Maade kan udelade en eneste af Kommunerne, men at de alle maa have den samme Ret. Jeg har f. Eks. aldrig hørt, at man har glemt Københavns Kommune, naar der har været Tale om at paaligne Byrder, om at indkræve Skatter; saa siger man ikke: København skal udelukkes, Skatten skal paalignes hele det øvrige Land, men København skal ikke være med. Jeg tror, at København, naar Spørgsmaalet er om Indkrævning af Skatter, staar i første Linie, og saa kan man ikke skyde Københavns Kommune til Side, naar der er Tale om at skænke noget, som ydes Landets øvrige Kommuner. Saa beraaber det ærede Medlem sig paa, at Københavns Kommune, da vi gave Loven af 1856, og da der i 1878 blev givet et Dyrtidstillæg, som nu er steget til 700,000 Kr., var udelukket; men det forekommer mig dog at være mærkeligt, at man vil paaberaabe sig en gammel Uret, trække en gammel Uret, en gammel Tilsidesættelse frem og